

uantastet. Jeg skal sige, at jeg selvfølgelig, hvis det falder i min lod til sin tid at leve op til den del af aftalen, vil gøre det på en fuldt ud loyal måde og slet ikke på den måde, som hr. Kim Behnke frygter at en fremtidig minister måske – jeg kan umuligt tro, at han har tænkt på mig – kunne finde på at gøre det.

Så skal jeg også sige til hr. Kim Behnke, at Statoil og det andet firma, Amaranda Hess, som var nævnt i hans spørgsmål, er blevet hørt via deres organisation, som hedder North Sea Operators' Committee, hvor man imidlertid – så vidt jeg ved – ikke kunne blive enig om et svar, så derfor fremgår det ikke. Men alt det kan vi vende tilbage til.

Så skal jeg sige til hr. Enggaard, at der i henhold til dette lovforslag fortsat er en række muligheder for statslig deltagelse. Det er nogle muligheder, som vi ikke agter at benytte i alle tilfælde, hvad man også kan se af, at vi i fjerde udbudsrunde, som jo ikke er underkastet dette direktiv, men den før dette lovforslag gældende retstilstand, ikke brugte alle de muligheder, vi havde med hensyn til statslig deltagelse. Det vil vi heller ikke nødvendigvis gøre fremover.

Jeg tror på mange måder, at den balance, vi fandt i fjerde udbudsrunde, vil vise sig at være en meget fornuftig balance. Men igen vil jeg sige: Lad os diskutere dette og også prøve at finde frem til bemærkninger i henhold til betænkningen fra udvalget, der kan lette den fremtidige administration på disse områder.

Jeg tror, jeg allerede har svaret på de fleste af de spørgsmål, som fru Eva Møller stillede. Jeg vil dog gøre en enkelt bemærkning: Det er altså ikke så usædvanligt, at man har statslig eller offentlig deltagelse inden for energiområdet. Det gælder ikke bare i socialdemokratisk ledede lande, det gælder også i konservativt ledede lande. Der er mange gode grunde til, at der er et samfundsengagement. Jeg tror, det var hr. Hindrup Andersen, der nævnte samfundets interesse i forsyningssikkerhed og samfundets interesse i den bedst mulige ressourceudnyttelse, og det kommer man ikke uden om.

Nu tilkommer det ikke mig at forsvare SF's ordfører, men jeg synes, det var en glimrende tale, SF's ordfører holdt. Og hvis hr. Touborg alligevel skal viderebringe hr. Hindrup Andersens spørgsmål til SF i den anledning, vil jeg håbe, at han også vil viderebringe min uforbeholdne tilslutning til de bemærkninger, som SF's ordfører fremførte.

Hr. Hindrup Andersen var meget optaget af en lang række forringelser. Jeg synes nu alligevel, hr. Hindrup Andersen skulle lytte til, hvad de borgerlige ordførere havde at sige her i dag, for så tror jeg, at han – i hvert fald hvis han kan leve sig ind i mit udgangspunkt – måske godt kan forestille sig, at der er ramt et meget rimeligt balancepunkt mellem de forskellige hensyn.

Vi er underkastet nogle begrænsninger som følge af EF-direktivet, men direktivet betyder jo samtidig, at vi har sikret den danske overhøjhed over vore egne ressourcer; direktivet betyder, at vi kan leve op til vores aftaleforpligtelser; og direktivet betyder også, at vi faktisk kan stille de krav, som vi ønsker at stille i forbindelse med disse engagementer, og som vi selv frivilligt er gået ind på eksempelvis i den fjerde udbudsrunde.

Jeg skal sige til hr. Kim Behnke: Lad os drøfte det under udvalgsarbejdet. Der var flere andre ordførere, der var inde på det samme, men nu nævner jeg det i relation til hr. Kim Behnke: Når der er forskel på folketingsudvalgets inddragelse i behandlingen af forskellige tildelinger og af ansøgninger, er der for mig at se en forskel på, om det drejer sig om en udbudsrunde, eller om det drejer sig om en tilladelse i henhold til den såkaldte åben dør-politik.

Hvis det drejer sig om et helt marginalt område, hvor vi er, for nu at sige det ligeud, jublende lykkelige over, at der overhovedet er nogen, der vil stikke boret ned og undersøge, om der skulle findes noget dernede – for vi har ikke den sarte-
ste mistanke om, at der skulle være noget af værdi at finde dernede – synes vi, at der i den situation skal stilles nogle andre krav til formaliteterne, og at vi skal gøre, hvad vi kan for at lette behandlingen mest muligt. Men lad os diskutere det. Regeringen kommer meget gerne til Det Enerkipolitiske Udvalg – også i meget små sager. Det er jo som regel alligevel dér, man har lettest ved at enes.

Jeg tror, jeg har svaret hr. Hindrup Andersen undervejs. Der var imidlertid flere mere teknisk prægede spørgsmål, som hr. Hindrup Andersen formulerede her i dag, og som jeg meget gerne vil vende tilbage til i min besvarelse til udvalget.

Jeg ser i det hele taget frem til et godt og positivt samarbejde med udvalget undervejs.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ministeren beskrev situationen omkring år 2012 på den måde, at hvis det var den nuværende